

Vtorek, četrtek in soboto izhajajo in veljajo v Mariboru brez pošiljanja na dom

za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — "
" četrť " 2 " 20 "

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — "
" četrť " 2 " 60 "

Vredništvo in opravišstvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

SLOVENSKI NAROD.

Oznaila

Za navadno tristopno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat
5 " " " 2krat,
4 " " " 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štempelj) za 30 kr.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo

Vabilo na naročbo.

Koncem tega meseca poteče prvo poletje našega lista in večini naših bralcev naročilo. Vabimo tedaj vse p. n. naročnike, kateri hoté prejmati naš list tudi v prihodnje, naj svoja naročila brž ko brž ponove, da moremo določiti potrebno število iztisov in da se razpošiljanje nikakor ne pretrga.

Program našemu listu ostane nepremenjen, držali se ga bomo zvesto in neustrašeno ter negledé na žrtve skrbeli, da bode list v vsacem oziru ustrezal tirjatvam, kakoršne slovenski narod dandenes staviti more do političnega časopisa.

Naš list velja v Mariboru brez pošiljanja na dom:

za vse leto 8 gld. — kr.

" pol leta 4 " — "

" četrť " 2 " 20 "

S pošiljanjem na dom ali po pošti:

za vse leto 10 gld. — kr.

" pol leta 5 " — "

" četrť " 2 " 60 "

Naročnina se naj blagovoljno pošila po poštinih nakaznicah in vsigdar napiše natančna adresa, kjer treba tudi zadnja pošta, dolžni naročniki so lepo prošeni, da svojo zaostalo naročnino nemudoma dopošlejo.

V Mariboru, 16. junija 1871.

"Slov. Narod."

Provincializiranje vojaške granice.

Te dni so uradni listi na Dunaji, v Pešti in v Zagrebu prinesli cesarjevo pismo (manifest) na graničare dveh varaždinskih regimentov, mest Senja in Belovara, trdnjave Ivanič in občine vojn. Siska. Za tem manifestom sledi cel kup c. k. naredeb in reskriptov, ki določujejo, kako ima omenjeni del vojaške granice prestopiti iz dosedanjih stotine let vladajočih vojnih ustanov v civilne. O teh naredbah govore vse novine naše monarhije ter poudarjajo njih važnost za vse cesarstvo; treba tedaj, da spregovorimo tudi mi o njih, tem bolj ker smo že večkrat povdarjali, da dober ali slab razvitek hrvatsko-srbskega naroda v trojedini kraljevini, h kateri pripada tudi vojaška granica, posredno zadeva tudi nas.

Graničarsko vprašanje stoji na dnevnem redu že od kar je v Avstriji zavlada ustavnost. Vsi hrvatski sabori so enodušno zahtevali, da se nenaravno stanje v granici odpravi, da se bremena, ktera graničari sami še morajo nositi, odvezemo jim. In kakor hrvatski sabori, tako je tudi vse svobodoumno novinarstvo, posebno slavensko in Slavenom prijazno to pitanje vedno in vedno ponavljaje, svarilo in prosilo, učilo in protilo. Naš neumrljivi dr. Toman je že v Šmerlingovem državnem zboru govoril dva krasna govora za graničare. A do zdaj je bilo vse zastoj, reševati se je to vprašanje začelo stoprv zdaj. A kako?

Da to pojasnimo, treba bitstvo graničnega ali

krajiškega vprašanja pregledati. — Vojaška granica ali krajina stoji skoro vsa na zemlji hrvatske krone ter so graničari (razen enega v skrajnem vzhodu ležečega rumunskega regimenta) vsi Hrvati ali Srbi. Granica je torej po historičnem in narodnem pravu en del trojedne kraljevine ali hrvatske krone. Da je bila več sto let ločena od hrvatske uprave, izviralo je iz potrebe. Ko so namreč Turki udarjali proti severu, treba je bilo prebivalcem ob meji vedno na straži stati; s tem da so branili sebe, branili so vse cesarstvo, zato je avstrijska država te straže vojno organizirala in jim dala neke posebne privilegije, za to, da je vsak mož ki je mogel puško nositi, bil vojak. Samo proti Turkom in zaradi Turkov ustanovljena granica je izgubila svoj pomen in svoje opravičenje od kar so Turki tako ohromeli in oslabili, da se jih nihče več ne more bati. Torej bi bila morala tudi granica biti odpravljena in ne smelo bi se več krvavega davka od nje tirjati, nego od drugih dežel. Pravičnoost teh zahtev so avstrijski politiki in državniki vselej priznati morali, vendar si avstrijsko vojno ministerstvo ni rado dalo iz rok izpuliti gotovo in vselej porablivo armada 60.000 ali če je treba bilo celo 100.000 mož. Tako so graničare rabili, ko Turkov več ni bilo, v Italiji, proti Magjarom, in proti Nemcem. Tako je na primer leta 1848 v Italiji in na Magjarskem palo 42.000 graničarjev (graničar sam ti bode trdil da je bilo mrtvih in ranjenih celo 80.000). Pri tako velikem krvavem davku, pri tako veliki izgubi ravno tacega moštva, ki je zmehno red ploditi, ni čudo, da granica ni mogla napredovati, in da graničar sam zove v svojem srdu svojo zemljo „krvava košulja“ na telesu Avstrije.

Ker je po dualizmu Hrvatska pripala „k ogerski kroni“ ni mogla tudi granica kot del Hrvatske dalje ostati v izjemnem stanju med dvema stoloma, sosebno po uvedeni občne vojaške dolžnosti je izgubila vojniška ustanova svojo vrednost. In Magjari sami so se mogli in hoteli razvojščenju granice tem menj ustavljati, ker so znali, da slavenska granica v orožji ni dobra za njihove Slavenom ne baš prijazne namere. Pomnili so poleg tega, da so graničarji l. 1848 vojevali proti njim. Da se to ne bi moglo kedaj vrniti, prizadevali so si kako bi graničarom orožje iz rok vzeli in njih ter njih zemljo pod oblast svoje krone dobili.

Početek tega prizadevanja pade v oni baš protekli čas, ko je bilo Magjarom posrečilo se v Hrvatski sami z Rauchom na čelu osnovati si vladajočo stranko. A glede granice so Magjari dobro vedeli, da tam ni nobenih tal za magjarsko stranko. Spomini l. 1848. in sovraštvo proti Magjarom je v granici ostalo v narodu in v inteligenciji, celo med vsem nižjim oficirstvom, ki je vse skozi narodno.

Za to so sklenili granico kos za kosom razorožiti in to se je zdaj zgodilo z enim, gori imenovanim delom.

Da graničarji in vsi Hrvatje s tem niso zadovoljni to je znano. V mnogih prošnjah in predstavkah so se obrnili na cesarja, naj se ne dela in ne sodi o njih in njih osodi — brez njih. Oni in vsi narodni Hrvatje tirjajo, da se poslanci iz vse in cele granice pokličejo v sabor kraljevine, h kateri spadajo ter da sami v dogovoru z krono določijo kaj in kako bodo ž njimi.

Te njih zahteve se niso poslušale. Magjari so zmagali. Za zdaj pripade samo en del granice k Hrvatski in ima poslati v hrvatski sabor samo 10 poslancev. Hrvatski sabor in teh 10 poslancev, kateri bodo gotovo vsi narodni (tako da vendar Magjarstvo tudi

tako ni doseglo bog ve kaj) bodo v prihodnjem zasedanji gotovo protestirali proti temu kosanju, bodo zahtevali da se nemudoma zjedini vsa granica v trojedino kraljevino ter da se poslanci od vse granice pozovejo v zagrebški sabor. Oni imajo za to pravo in sklicujejo se na cesarjevo besedo, s katero je l. 1865 potrdil, da vsa državopravna rešavanja nimajo veljave, ako tudi granica ni pričujoča in zastopana.

Zato so graničarji omenjene naredbe hladnokrvno (da se najmenj ostro izrazimo) sprejeli, in čakajo da se hrvatski sabor prične. Tam hočejo govoriti, in po tem saboru svoje zahteve staviti. J.

Iz časopisja.

O ustavovercib piše „Warrens Wocheuschrift“, med drugim tako-le: Čudne razmere imamo v tej državi (Avstriji). Nemška stranka ima večino le toliko časa, dokler Čehi iz Česke in Moravske ne pošlejo poslancev v državni zbor. Nemci prav srčne želje ne morejo imeti, da bi ustavo pripoznale vse narodnosti in bi se tako vresničila. Da so Magjari za časa, ko je Schmerling imel krmilo vlade v rokah, vstregli želji tega državnika in poslali svoje poslance na Dunaj zborovat, bil bi prvi nasledek temu, da bi bil kabinet propal, ker bi se bil svojim vspehom sam pokopal. Iz vsih govorov ustavovernih nemških poslancev se čuje neustavoveren izrek, da mora Nemcem v dolitavskih deželah pripadati voditeljstvo. Ustava, ktero kakor trde, toliko čislajo, tacihi pretenzij ne pozna in daje vsem državljanom, ktere ga koli rodu, enake pravice, in tudi tega ne zabranjuje, da bi utegnili Nemci kedaj za dalje ostati v manjini. Teh doslednosti v ustavi se ravno ustavoverneži bojé in prevrat, vsled ktere ga bi se moglo zgoditi, da bi uporniki na Českem in Moravskem opustili svojo dosedanjo opozicijo proti državnemu zboru, bi bil tak, ktere ga bi oni ne nazdravili veseli.

O pariških dogodbah piše ruski „Golos“: „Najkrasnejša strau Pariza predstavlja zdaj le kup pogorišč in razvalin. Sme se vso odločnostjo reči, da nam kaj enacega zgodovina ne objavlja niti iz najdaljih časov. Barbari so sicer časi pustošili Rim, a oni so prisilili v njegovo zidovje kot boreči sovražniki, na nje ni učinkovala staroveka omika, zato so se predrznili seči po njenih umetnih spomenikih. Da bi se pa v narodu, ki se šteje med najomikaneje v Evropi, našlo tisoče lastnih državljanov, ki bi bili pripravljeni ognjem vničiti vse, kar spominja na slavno minulost — tacega primera nismo brali iz dosedanje zgodovine. Ta tragičen prigodek mora preveriti vsacega enkrat za vselej, da se sedaj v Franciji vede boj med civilizacijo in barbarstvom. Ta boj bi utegnil sicer Francosko vničiti, a ostali Evropi bode rešilen strah, ker jo podučí, kaj je lastnega načelom socializma, kako si dela gaz neslišanimi sredstvi, ne obstavši pred nikakoršnim zločinstvom.“

V daljšem stavku razpravlja „Golos“ vprašanje, v koliko so Verzeljci krivi pariškega upora in pravi, da so Verzeljci napravili s tem najhujšo napako, da so narodnim stražnikom sploh orožje pustili, da je pa narodni zastop vreden zaupanja, ker „je dal vlado človeku v roke ki je slavno objavljaj in še objavlja svojo vdanost republikli, kar se konečno tiče municipalnih pravic je večina zbora itak nagnjena k obširni decentralizaciji ter je izdelala jako liberalno postavu v tem smislu. Nič ni bolj smešnega nego domnevati, da so se komunisti oborožali z gostostrelkami in topovi, da

so prelivali krv, da bi dosegli take pravice in svobodo, kakoršne uživa London. Vsaka beseda ima različen pomen v subjektivnem smislu. — „Za ljudi kakor Pyat, Rochefort i. t. d. ni imela „komuna“ sploh drugega pomena, nego da so bili preskrbljeni oni sami in njih drugi. — Prvič je, v ogromnih razmerah nastopila ta stranka na prizorišče v strašnih bojih julija 1848, bila je zmagana v krvavem in obupnem boji. V poslednjih časih vlade Napoleonove bi se bilo to ponavljalo in prodrlo v javnost, kakor je bilo vidno pri pogrebu Noira, da bi jih mož ne bil pošilal v Cayenne in Lambesso. Nesreča, ktera je Francosko zadela, se je tej asocijaciji (Internationale) zdela pripraven trenotek in od vsih strani so hiteli vodje in načelniki v Pariz. Zato je bilo v komuni toliko Nefrancozov, Dombrowski, Cecilia, Russel i. t. d.“ — Dalje graja postopanje komunistov, pripoznava da so bili med njimi mnogi s talentom in energijo, da je pa vsaki, ko je nekoliko prevagoval, moral v ječo, da so početkom svoja zahtevanja kazali v najnedolžnejem svitu in še le tedaj, ko zmaga ni bila na njih strani, dali prosto voljo svojemu barbarskemu instinktu obsodivši konečno Pariz na požar. — To smo priobčili, da se razvidi, kako v tej zadevi pišejo svobodomiselnih ruski listi, kakoršen je ravno „Golos“. —

Dopisi.

†β. Iz Ljubljane, 20. junija. [Izv. dop.] Pozno in malo zakasno je že, da še le denes poročam o naši razsvitljavi v slavo 25letnice papeža Pija, pa to vendar storim, ker je ta dogodjaj razve cerkvene svečanosti gledé narodnega stališča bil velevažen dokaz, da nazovi — liberalna svojat v Ljubljani pod vodstvom političnih Don Quixotov à la Dežman, dr. Schaffer itd. nima zaslombe, da so celo njeni najljutejši privrženci obupali. Imenoval sem poprej razsvitljava kot narodno svečanost in to je tudi bila v besede popolnem pomenu. Ogromna večina prebivalcev bele Ljubljane je strogo cerkveni povod porabila tudi v to, ka je ustavovorni druhali dala vidljiv dokaz, da njene namene ne odobrava, da ni nasprotna naravnemu razvitku, namreč naravni večini narodnjakov, ampak da je pripravljena porabiti prvo priliko ter se popolnem ločiti od ustavovrnežev, katerim potem preostaja delokrog, kterege so vredni, namreč delokrog političnih ničel. Razsvitljava v Ljubljani 15. t. m. je bila velikanska in če se oslobodujem izraziti razmero med razsvitljenimi in nerazsvitljenimi, storim to le na podlagi vestnega preračuna, — bavl sem se s tem vsaj 4 ure — in rezultat je ta, da pičla petina v Ljubljani ni razsvitlila. Da so predmestja Trnovo, Krakovo, Gradiše, Poljane in pri sv. Petru razsvitlila brez izjemka, se razume samo po

sebi. Na stotine slovenskih zastav je vihralo v zraku in povsod po tih predmestjih se je čul klic: „Živela Slovenija! Živel slovenski narod!“ Pa tudi glavni trg, stari trg, okolo stolne cerkve, pred frančiskani, gosposke in nemške ulice so bile sijajno razsvitljene. Tagblattovi možaki so morebiti prevideli pri čem so. Dru. Schafferju se je muja jako slabo splačala, dasiravno je tekal dan na dan okolo in ljudi nagovarjal, prosil ia rotil, naj ne razsvitlé. Zlasti na „boljše“ obrtnike je imel „scharf“, kar na ulicah jih je ustavljal, pa ravno srednji stan je razsvitlil brez izjemka. Razve pri svoji hiši je dr. Schaffer imel srečo še pri Martinčičevi in Holzerjevi, kar pa gre bajè na račun nježnih razmer, katerih tu ne gre pretresovati. A ne samo ta dokaz je bil očividni, da je večina Ljubljane narodna, nego tudi ta se je obelodanil, da jih je mnogo omahljivih v ustavovorni stranki, katerim manjka poguma svoje mnenje javno zastopati, ali se pa hoté sprijazniti z narodnjaki. Ne bo menda odveč, mislim celo zanimivo, ako naštejemo izmed dosedanjih privržencev tako imenovane liberalne stranke one, ki so razsvitlili. To so mestni očetje: Samassa, Mikuš, Komar, Trpin (!), Pauer, Goltsch, Leskovic, Lassnik in pa glavna kričača proti duhovščini dr. Rudolf in dr. Eisel (!!!). Če se pomisli, da so imenovani še pred kratkim hudo rentočili v konstitucijskem društvu, so morali imeti gotovo tehten razlog razsvitliti in ta razlog je kupčija, obrt. Naj bo to vsacemu narodnjaku migljelj, da vse svoje potrebščine naroči pri narodnem trgovcu in rokodelcu, ktera imata vsaj tako dobro blago, če ne boljše, nego nemškutarji. Konečno naj omenim še enega, ki ni razsvitlil in to je bankjé J. C. Mayer, čigar sin je sosebno pri zadnjih volitvah za deželni zbor agitoval proti nam. Slovenskim duhovnikom in drugim narodnjakom bodi samo to opomnjeno, da bi utegnili oblagice in enake reči tudi drugej dobiti za gotov denar in ne le pri Mayerji. — Gospod Lesjak ki je nekdanj razsvitlil zoper konkordat, je takrat tudi razsvitlil. Lesica, lesjak — „kunštna“ žival!

Iz Ormuža, 19. junija. [Izv. dop.] Narodna čitalnica v Ormuži je sklicala na 18. t. m. občni shod čitalničarjev za volitev ravnatelja in odbora, zavoljo medtem vrinovših se zaprek pa preloži, kar pa političnemu uredu ni naznanila. Pri tem je sl. c. k. okrajno glavarstvo na Ptujem nekaj nevarnega opazilo, ter ta shod z dopisom 17. t. m. št. 5967 prepovedalo, razen tega gospodu občinskemu predstojniku naložilo, da ima pri shodu nazoč biti; tudi žandarji so neki povelje imeli na čitalničarje paziti. Ako se čitalnici shod prepove, se ima potem ravnati, tedaj je nepotrebna nazočnost občinskega predstojnika in žandarjev. Ali pa mislite gospod okrajni glavar, da so ormuški čitalničarji tako trdokrvni, in tako malo praktični, da ne bodo Vaše zapovedi držali. Omeniti morem da je ta

prepoved prav dobro slovenski pisana bila in da je čitalnica do zdaj zmirom le nemške dopise dobivala. S tem je okrajno glavarstvo pokazalo, da bi že slovenski šlo, ako bi volje ne manjkalo, tedaj gospod okrajni glavar le tako naprej!

Iz Gorice, 19. junija. [Izv. dop.] Občni zbor „Soče“ napovedan na dan 25. t. m. v Dornbergu, je c. k. okrajno glavarstvo v Gorici prepovedalo, ker ima društvo svoj sedež v Gorici in tedaj ne pravice, drugod občne zборе sklicavati. — Društvena postava določuje v §. 15, da ima predsedništvo naznaniti pristojni oblastnji kraj in čas, kje in kedaj se bodo občni zbori imeli. Potemtakem sme odbor odločiti kraj za občne zборе. Sicer je v pravilih našega političnega društva naravnost navedeno, da sme sklicavati javne ljudske shode pod milim nebom ali tabore; če sme to, zakaj bi ne smelo sklicavati javnih občnih shodov v zaprte prostore? — Postave se tolmačijo dan denes tako, kakor je gosposkam bolj po godu.

Na dnevnem redu Sočinega zbora je bila točka: „Vlada naj se ozira, kedar podeljuje javne službe, na domačine in na take osebe, katere znajo deželne jezike in poznajo deželne razmere.“ Taka zahteva se ve, da ne more biti našemu glavarstvu posebno všečna! Zakaj? ve ono. — Tabor v Renčah je prepovedalo tudi c. k. namestništvo v Trstu na drugi stopinji. Bomo videli, kaj poreče ministerstvo, kateremu smo izročili zdaj pri tožbo. Bojimo se, da se javni ljudski shodi načeloma prepovedujejo.

Iz Zagreba 19. jun. [Izv. dop.] Kar smo dolgo in željno pričakovali, dočakali smo! Pod 8. junijem izišel je kraljevi manifest na „prebivalce krajinskih regimentov Križakov in Gjurakov, na prebivalce mest Senja in Belovara, trdnjave Ivaniča in občine vojnega Siska“. V tem manifestu izreka se in odredjuje razvojničenje zadevnih teritorij. — „Predhodno — tako govori manifest — odredjuje se predaja samo teh po Vami obljudenih pokrajin pod civilno upravo kraljevin Hrvaške in Slavonije, ter je ob enem zaukazano, da se ta predaja zlagoma in brez vsakega prenačenja izpelje. Vaši predniki so bili prvi, ki so pred tremi stoletji v službo mejne obrambe moje monarhije stopili, ter s tem temelj in začetek položili vojniškej krajini. Denes ste spet Vi prvi, katerim je sojeno, da prednjačito pred drugimi krajiški na potu do ustavnega državnega življenja in do postavno uravnanega svobodnostnega razvitka. Čvrsta čut za zakon, in za zvestobo do prestola in domovine se v krajišniku nikdar ni omajala. Ono isto sveto čut bodete ohranili tudi pod novimi razmerami. Vi bodete od seh mal ravno tako lojalni, in državi zvesto vdani državljani, kakor ste bili do seh mal hrabri vojniki. To od Vas pričakuje s trdnim zaupanjem Vaš cesar in kralj!“ itd.

Za izpeljanje predaje iz vojniške v civilno upravo

Listek.

Potopisne črtice.

(Spisal Ivan Brelič.)
(Dalje.)

Pri mali mizici, kakoršne so za šivilje, je sedel mogočni Ozman Paša in nam prevzetno mignil, naj posedemo na rudeči blazinjek ob prednji steni. Nazdravil sem ga francoski, pa tolmač me hitro opomni, da ne zna drugega, nego turški. Ti uboga, tužna Bosna, kako podobna si v tem moji domovini! sem si mislil. Ko debeloglavi paša, iz čigar obraza ste žarile zvijača in divjost, pozvoni, prinese efendi tri nabasane turške pipe, ktere so nam prižgali ter nam prinesli še črne kave. Ko smo kavo popili se je pričel razgovor. Pogoji so bili kmalo gotovo in treba je bilo še iti pogledat rudnike oziroma zemljišča. Paša nam je dal strog zaukaz na mudirja v Vojnici ter efendija in 4 žandarje, kateri so nas spremljali. To je potrebno zbog tega, ker če hoče kdo sam v Bosni rudo iskati in kopati, ima vsak Turek pravico ga ustreliti. Zato treba imeti uradnih oseb seboj.

Drugo jutro smo se odpeljali skozi Iliče in Kiselak v Vojnico, 5 milj od Serajeva, po dobri cesti in ob potoku vojniškem. V Vojnici je katolišk samostan

frančiskanov, gvardijan pa prijazen Dalmatinec, kateri nas je povabil, naj obiščemo samostan ter nam postregel dobrim vinom in jedjo. Pravil nam je, da so prebivalci v Vojnici zgolj kovači in žebjarji, a da je le malo Turčinov primešanih. Hiše so kakor povsod lesene koče, iz katerih se čuje živahna delavnost in pridno kovanje. Prebivalci vgladavši nas, so prišli k nam in veselili so se, da se bo dalo zaradi rudnika vendar kaj opraviti s Turki, mnogo pa jih je zmajevalo glavami, češ, vsa muja je zastonj. Tudi mudir je prišel blizo, bil je star dobrovoljin Turčin, kateri bi šel, kakor je večkrat ponavljal, najrajši v Azijo, od koder je prišel. Prebivalci so ga imeli radi, ker je bil dober in ne tak, kakor mudirji sploh. — Nabralo se nas je s časom več in sedeli smo v refektoriji frančiskanskega samostana vkup kristijani, turčini in en žid ter izvemši turčine pili vino in se krepčali z izvrstnimi postrvami iz bližnjega potoka.

Drugo jutro pa smo se napotili k železnemu griču takoj nad samostanom, kateri obstoji iz zgolj izbornega železa, ktero se topi v najpriprostejših pečeh, kar si vsak lahko domišlja, ako povem, da velja taka peč 100 pijastrov po našem 10 gold. a. v. Naredé namreč grudo (Wolf) od 30—40 funtov, ktera se potem v fužinah, ktere goni potok Vojnica, vdeluje. Železo je tako

dobro kakor švedsko in se porabi za sekire, žreblje itd. Ne izvažajo ga ne, ker ga premalo izdelajo. Blizo železne rude je bakrena žila in takoj za samostanom svinčena. Žile so jako izdatne, ruda deloma čista, pa nihče ne dvigne teh zakladov. Jahaje proti Kresovi smo zadeli na ogromno plast kalamine (Galmei), iz ktere se pridobiva cinek (Zink), malo naprej zopet na železo, potem na premog in živo srebro z vmesenim cinobrom in konečno tik Kresove na plast jako čistega svinca 1½ čevljev debelo. V vojniškem okrožji na prostoru kacijh 8 ur leže ogromni zakladi za montanista, žaližbože da Turki sami delati nočejo, družih pa ne puste. Okolica je krasna, bogata, a malo obljudena, po cele ure smo jahali skozi gozde polne najlepših hrastov, bukev in kostanjev predno smo prišli do uborne kočice kacega raje.

Ko sem vse to ogledal in zapomnil, sem se vrnil v Serajevo, da bi dobil privoljenje načeti rudnike. Obravnaval sem 4 dni, pa brez uspeha, kar je bilo denes dogovorjeno, ni jutri imelo veljave in tako naprej. Ker nisem mogel dalje čakati, dal sem nekomu pooblastilo in potoval čez Travnik, Banjaluko in Gradiško nazaj. Ob dolgi cesti, ki drži iz Travnika v Banjaluko, je nekoliko hanov in kavarn, a kacijh. Kavarna v Bosni je hitro gotova. Možek si kupi nekoliko kave,

imenovan je za kr. komisarja F. M. L. Rosenzweig. Pod enim izišla je naredba, da se ima iz obeh regimmentov ustrojiti „Belovarska županija“, ki bo osma v obsegu hrvaško-slavonske kraljevine. V njej se imajo vse tiste postave vpeljati, ktere so denes v civilni Hrvaški veljavne. Narejene so pa glede tega vendar neke izjemke, in sicer sledeče: 1) se ima v okrajih županiji podčinjenih pravosodnja uprava ločiti od politične uprave, kar v ostali Hrvaški ni; — 2) je ustanovljeno, da se prebivalcem razvojničenih pokrajin puste tudi še za nadalje vse tiste polajšice, ktere so do sedaj posebno gledé davkov, soli in tobaka vživali; in — 3) da se kaštiga batin in železja, ktera še zmerom po civilni Hrvaški gospoduje, ne vpelje. — Odrinjeno je tudi še to, da se ima volitev narodnih saborskih zastopnikov koj po ustrojenji začasnih administrativnih oblastnij pričeti. Po tej odredi poslala bo belovarska županija osem zastopnikov v hrvaški sabor, mesto Belovar in trdnjava Ivanič vsako po enega, Senj je pa že sedaj po enem poslancu v saboru zastopan. Hrvaški sabor pomnožil se bo tedaj za deset poslancev, ter bo brez Rečanov štel 75 izvoljenih zastopnikov. Gledé volitev je ustanovljeno, da aktivni oficirji, in administrativno, avditorijatsko, zdravniško in računarsko uradno osebje nima pri predstojecih volitvah ne pasivne, pa tudi ne aktivne volilne pravice. Samo v tem slučaju, če je dotičnik ob enem tudi posestnik, ima aktivno volilno pravico, ktero pa ne sme osebno, ampak samo po pooblaščenici izvrševati. Dosedanja dva regimmenta stavila bodeta v prihodnje en „Varaždinski linijski peški regiment“, ki pa ostane, če kaka vojska vmes ne pride, vsaj prva tri leta doma v posadki. To bo tretji hrvaško-slavonski linijski peški regiment. Senj je imenovan kr. svobodnim gradom, ter dobi svobodno morskno luko. Vojni Sisek vteloval se bo v občino civilnega Siska in s tem v županijo Zagrebško. Na mesto dosedanjega nemškega uradnega jezika vpeljal se bo hrvaški jezik. Razvojničenje Žumberka in Marijindola ostalo je na cedili, ali v kurijalnem slogu govoreč „in suspensio“. Zapreka jegovemu razvojničenju je ta, da se ima hrvaško-kranjska meja zavoljo tega, ker je Žumberk kranjsk teritorij, poprej regulirati.

Prvi korak do popolnega razvojničenja je storjen. Zemljevid Hrvaško-slavonske kraljevine dobil je drugo in sicer prijetneje lice. En rokav „krvavo haljine“ slekel je hrvaški narod raz sebe, upajmo, ka pride prej ko preje čas, da bo mogel celo haljino od sebe vreči.

Razdraženost, ki so jo saborske volitve pri nas naredile, plegla se je popolnoma. Magjaroni svoj zavid sicer ne morejo za celo brzdati, pa to nas prav malo briga, to so muhe, za ktere je še muhalnik predober. Najmanje more „Agramerica“ svojo razdraženost premagati. Ona še zmerom piše, kakor osem dni pred volitvami. Celo moje dopise je začela skoz zobe vleči.

sladkorja, mlin in malo črepinj, si splete iz vej na ugodnem kraju pri cesti šotor in kavarna in stanovanje je dodelano. Čes visoko planjavo med Bosno in Vrbasom smo jahali na malih pa čvrstih in vztrajajočih bosniških konjih. Planjava je obraščena kakor raj. Sploh je v tej deželi vse obraščeno in rodovito, goličav ni videti, zrak je gorek in zdrav, voda studena, zemlja, kakor sem že rekel, jako plodna in ne potrebuje gnojenja, kar bi tudi ne bilo lahko mogoče, ker je živina skoro celo leto pod milim nebom.

Banjaluka ima med mnogimi kočami in kolibami, vsaj nekoliko staveb, ki kažejo evropski okus. Tukaj stanujoči Ali Paša, znan iz ruske vojske l. 1854 kot poveljnik trdnjave Kars, je celo svoje poslopje po boljšem okusu dal olupšati in našel sem pri njem celo pohištvo na Dunaji izdelano. Ali Paša je visok, močen možak in za svojih 60 let, še jako dobro ohranjen. Da si ga kot učenega in razumnega hvalijo, me je vendar med drugim prašal, je li Virtemberk v Avstriji.

Ko sem se znebil svojih turških spremljevalcev, sem večkrat obiskal kočice raje in ko so videli, da sem Slovan in kristjan, so postali zgovorni, kar se vpricho turčina nikdar ne zgodi. Le tako mi je bilo mogoče malo spoznavati razmere dežele in ljudi.

(Konec prih.)

Prositi! — Na biskupa Mihaleviča so magjaroni posebno pikrni. On po njih mnenji tistemu pričakovanju, ki se je v njega stavilo, da bo namreč duhovništvo v magjaroni strah prijel, ni zadovoljil, ali vsaj ne zadostil. Sedaj vidijo, da so pravega „božjega voleka“ na prabiskupski prestol posadili. — Bali smo se, in ta naša bojazen se je tudi po raznih časopisih razodevala, da bi sabor spet ne bil na pozneji čas preložen, pa ker se do sedaj preložil ni, se brž ko ne tudi več ne bo! — Da se je Dunajska ustavoverna stranka v rajhsratu tako nenadano razknela, je vse naše narodnjake vzhitilo. Hohenwart je tisto ognjilo, na katerem si bodo zobe skrhal. Živeli federalisti!

Politični razgled.

V državnem zboru je zbornica poslancev tudi pri tretjem branji potrdila finančno postavo, tako da sedaj gosposka zbornica zamore rešiti državni proračun. Ob enem je predlagalo ministerstvo, da se podaljša pooblastilo za pobiranje davkov za mesec julij.

K zmagini svečanosti v Berlinu je avstrijska vlada poslala generala Gablenza, dasiravno je bila hotela svet slepiti s tem, da je nalog Gablenzu le biti nazočemu pri odkritji spomenika Friderika Viljema III. In Gablenz se je res vdeležil vse zmagine svečanosti in za to strahopetno prilizljivost so vsi tuji časniki polni graje. Tako piše „Allg. Ztg.“: „Če so na Dunaji že res mislili, da pri strogo vojaški svečanosti ne sme biti nazoč zastopnik kneza in države, ktera je bila za časa vojske nevtralna, bi bili storili prav, da bi bili Gablenzu dali zaukaz, da se ne sme vdeležiti zmagine svečanosti, ampak samo, ko se spominek odkrije, biti nazoč. Opozicija v angleškem parlamentu je kakor znano vladi ostro očitala ter rekla, ka se z načeli nevtralnosti ne strinja, da se je stalni vojni atašé angleškega poslanstva l. 1866. enako svečanosti vdeležil. Vsled te pritožbe je tudi angleška vlada poklicala generala Walkerja z bojišča in on ne sme nazaj v Berlin, dokler niso svečanosti pri kraju. Enako so storile vse nenemške vlasti, le Avstrija in Rusija ne. Vdeležitev avstrijskega generala je bila tem bolj „goropadna“ (auffallend), ker je bil specijelno odposlan.“

Na Francoskem zavzima volilno gibanje vso pozornost, kaj bo sad volitev o tem niti Francozje nimajo pravega pojma. Sploh se misli, ka jih v Parizu mnogo glasovalo ne bode. Vprašanje zarad francoskega poslanca v Rimu se je rešilo s tem, da pojde grof d' Harcourt na dopust in da bo poslanske poslove vodil začasno grof Léfèvre de Béhaigne in za njim pozneje, ko bo laški kralj že v Rimu, prevzel vso grof Horace de Choiseul — Praslin, kot edini francoski poslanec v Italiji. Sovraštvo proti Nemcem se zdaj, ko je notranji boj končan, kaže na novo. V Bordeaux izhajajoč časnik piše: „Noben Nemec, pod katerim koli pogojem, ne sme dobiti pri nas posla — ker je sedaj mnogo Alzasijancev in Francozov brez dela, potem pa tudi iz političnih uzrokov in zarad javnega blagra. Le prošnja za naturalizacijo naj mu daje nekoliko amnestije. Taka prošnja pa bo v naših očeh protest proti surovemu in barbaričnemu vojskovanju njegovih nemških rojakov. Iz tega ozira celo želimo, da bi bile naturalizacije jako številne, to bo sredstvo, da si tevtonsko pleme zopet pridobi spoštovanje omikanega sveta!“ — Pri volitvah na Francoskem se hoče posebno živahno vdeleževati socialno-komunistično društvo „Internationale“, o katerem so predeli vsih časnikov polni. Pri-povedujejo, da se to društvo v Parizu že na novo organizuje, da je razvidno iz najdenega razkazila, da imajo komunisti skritih še 7.800 pušk, 21.000 revolverjev, 3 gostostrelke in 1 kanon, potrebne patrone in bombe.

V Bruselji je to društvo napravilo pri zadnji papeževi razsvitljavi krvavo demonstracijo, tako da se je oddelek prostovoljnih mestnih strelcev, ki boje nepriznavati svojega republikaničnega mnenja zavezal, to društvo povsod in vsigdar krotiti.

Razne stvari.

* (Razpisani ste službi) za dva pristava pri c. k. okrajni sodnji v Mariboru s sistemizirano plačo. Dotične prošnje naj se predlože do 1. julija t. l. pri predsedništvu okrožne sodnije celjske. Je li potrebno znanje slovenskega jezika, ni razvidno, čemu neki, saj je gosp. pl. Vest, kakor smo brali pred kratkim v nemškem listu, očitno in mogočno rekel pri neki seji, da se pri okrožni sodnji v Celji ne bo rešila nobena vloga slovenski, dokler je on predsednik. Živela birokratična trmoglavost!

* (Statistika.) Zedinjene države v severni Ameriki imajo 40 milijonov prebivalcev. Vrednost zemljišč se je cenila l. 1861 na 13 milijard, tekoče leto pa že na 21½ milijard dolarjev. Ako se odračunijo vsi dolgov, ktere ima država, bi pripadalo poprek vsacemu prebivalcu 500 dolarjev kot premoženje. Vrednost blaga, kar se ga pošlje tekoče leto samo na evropska trgovišča pa iznaša 1½ milijardo dolarjev. To je sad republike in svobodne uprave!

* („Pomladansko cvetje), ktero izda gosp. Vekoslav Rajč v Trstu, pride na svetlo do 1. julija.

* (Ormuž.) Naša čitalnica je zadnjič občni shod preložila na prihodnjo nedeljo 25. t. m. ob 6. uri popoldne, pri katerem bo volitev ravnatelja, 6 odbornikov in 3 zamernikov. Po shodu bode v gostilnici gospoda Sove tombola. K temu se udje in narodnjaki uljudno vabijo.

* (Življenje francoskega republikanca.) Med vjetimi pariškimi uporniki, ktere peljejo v Brest, je tudi 89letni starček, kteri je bil že priča prve francoske revolucije, leta 1830., 24. februara, dni junija meseca, 4. septembra in 18. marca. On je bil na straži, da Dantona ni nihče motil pri shodu s ženskami, da je Ledru-Rollin mirno obedoval, da je Rigault igralko Dupin obiskaval; njegovi ljubljenci so bili Robespierre, Raboeuf, Blanqui; še otrok je poslušal nauke jakobincev, pozneje je bil ud društev „Egaut“, „Saisons“, „človeških pravic“, „Marianne“ in „Internationale.“ Preiskovalnemu sodniku, ki ga je prašal po imenu je odgovoril: „Čul sem v svojem življenji na mnoga imena; zdaj so mi rekali „agent provocateur“, pozneje „suverén narod“ in na zadnje „upornik.“ O tem možu bi se dal vsakako pisati zanimiveji roman, nego so povesti Andrejčekovega Jožeta.

Za Tomšičev spominek:

Prenesek	742 gld. — kr.
V Kanalu na Goriškem nabrano po gosp. Ivanu Strešu 15. gold. in sicer:	
Gosp. Peter Kobal, vikarij v Sedlu	2 gld. — kr.
„ Andrej Makarovič, vikarij v Trnovem	1 „ — „
„ Andrej Urbančič, kaplan pri sv. Luciji	2 „ — „
„ Štefan Krkoč, kaplan v Podmelci	1 „ — „
„ Anton Rutar, župnik v Volčeh	1 „ — „
„ Anton Pipan, kaplan v Libušnjem	2 „ — „
„ Anton Hvalica, vikarij v Drežnici	1 „ — „
„ Jožef Golja, vikarij v Lomu	1 „ — „
„ Šimen Gabršček, župnik v Ajdovščini	1 „ — „
„ Juri Peternel, kaplan v Belcu	1 „ — „
„ Ivan Nep. Stres, kaplan v Kanalu	1 „ — „
„ N. Manzini, kaplan v Starem sedlu	1 „ — „
„ Ant. Pajk, grajščak pri Vranskem	5 „ — „
„ Sedmošolci v Celji	7 „ — „
„ France Firbas, odgojitelj v Gratzen na Českem	5 „ — „
„ France Hubad, modroslovec na Križu	1 „ — „
„ Marko Černič, oskrbnik na Križu	1 „ — „
„ Anton Hajšek, župnik v Makovljah	1 „ — „
„ Janez Modic, župnik na Tinjah	1 „ — „
„ Franc Skorjanc, kaplan na Tinjah	1 „ — „
„ Matevž Pintar, kaplan v Čadramu	1 „ — „
„ France Brelih, kaplan v Prihovi	1 „ — „
„ Petan, župnik pri sv. Venčesu	1 „ — „
„ France Sovan ml., trgovec v Ljubljani	5 „ — „
Iz Laškega trga nabrano po g. J. Kačič-u 24 gold. 50 kr. in sicer:	
Gosp. Anton Žuža, dekan	8 gld. — kr.
„ Miba Šumar, kaplan	2 „ — „

Gosp. Janez Böheim, kaplan	1	gld. — kr.
" Elsbacher Andrej, trgovec	5	" — "
" Žnidaržič Urban, zdravnik	1	" — "
" Anton Flis, nadučitelj	1	" — "
" France Orožen, trgovec	1	" — "
Gospa Antonija Mastnak	1	" — "
" Vekoslava Orožen	1	" — "
Neimenovana gospodičina	—	50 "
Gosp. Ivan Drobnič	1	" — "
" Gašpar Janežič, uradnik	1	" — "
" France Friedrich	—	50 "
Dva kmeta	—	30 "
Gosp. Jakob Mastnak, župnik v Slivnici pri Šentjurji	1	" — "
Skup	811	gld. 30 kr.

Na prodaj

je posestvo, ki ima 4 orale dobro obdelanega zemljišča, lepo, prostorno in zidano hišo z enim nadstropjem, dobro klet, spodaj 2 sobi, kuhinjo, „štibece“, v prvem nadstropju ravno tako. K hiši spada tudi kozolec v najboljšem stanju in zidan konjak za 10 repov. — Posestvo je pri sv. Janezu, okraj Šmarje pri Jelšah, in bi bilo sosebno za v pokoji živčnega prikladno. Več o tem pove lastnik

(1)

Jurij Vratarič,
posestnik in krčmar v Laškem trgu.

„SLAVIJA“

vzajemno-zavarovalna banka v Pragi.

Opravičeni popotniki glavnega zastopa v Ljubljani so:
Josip Kristan, Štjane Kocbekov,
Josip Ambrožič, Ivan Rašelj,
Josip Karlinger, Josip Šusteršič,
katere spoštovanemu občinstvu živo priporočamo.
„Živila slovanska vzajemnost!“

**Glavni zastop vzajemno-zavarovalne praške
banke Slavija v Ljubljani.**

Jan. Lad. Černý.

Vse predmete, ki se naznanjajo po raznih časnikih, naj spadajo v eno ali drugo struko, poskrbi **N. Glattau-a Bazar** za 10 % ceneje, kakor jih dotične firme naznanjajo. — Popolni cenik o več nego **15.000** predmetih zastoj in franko.

Po naslednjih čudovito nizkih cenah

prodaja in razpošilja v kronovine

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji,

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse, Nr. 51, v Todesco-vi palači.

darila za gospode, gospe in otroke:

Blago iz dunajskega usnja,

znano kot najboljši fabrikat na svetu.

Ročne torbice za ženske z jeklenim obro-
čem, ena prav velika gld. 1.20, 1.50; iz
najfinejšega šagren-usnja s pozlačeno klju-
čavnicoin okvirom, ena po gld. 1.80, 2.50;
velike gld. 3, 3.40; prav velike gld. 3.80,
4; s predtorbico za 1 gld. več.

Praktični portemonnais, za gospe, gospode
in otroke, s pozlačenimi zapornicami ali
gumi-trakom po kraje. 35, 50, 85; fini gld.
1, 1.30, 1.70; prav fini gld. 1, 2.50, 3, 3.50.

Praktični toki za smodke po kraje. 40,
60, 80; fini gld. 1, 1.20, 1.50; najfinejši gld.
2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Pisma- in denarnoše s praktičnimi predeli
po kraje. 60, 80, gld. 1; fine gld. 1.30,
1.50, 1.80; najfinejši gld. 2, 2.40, 2.80, 3.20, 4.

Znamne knjižice (notiz) kraje. 10, 15, 20,
25, 30; najfinejši v usnji vezane kraje. 40,
50, 60, 80 gld. 1.

Potne torbe iz najmočnejšega usnja, s za-
porno ključnico po gld. 2.10, 2.40, 2.70,
3.10, 3.70, 4, 4.30, 4.80. Cene računene po
velikosti.

Waterproof-popotni kovčegi, praktično
upravljeni in razdeljeni po gld. 2.40, 2.80,
3.50, 4; prav veliki po gld. 4.50, 5, 5.50, 6.
Potne sklenice s kupico in usnjem prevle-
čene po gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2.10, 2.40.

Krasni albumi

na izbiranje in v čudoviti mnogovrstnosti.
eden za 25 podob kr. 35, 60, 80, gld. 1;
najfinejši okinčan gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2,
2.50; za 50 podob kr. 65, 90, gld. 1.20,
1.50; najfinejši okinčan s podobami itd. gl.
1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4; album za 100 po-
dob gl. 3, 3.50, 4, 5 do gl. 12; za 200 po-
dob gl. 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7 do gl. 18,
slednji v najnovejši krasotni obliki.

Albumi za muziko, igrajo, ko se odpro, dva
lepa napeva, jako pripravi za darila in
kinč salona. V obliki pol osmerke, najele-
gantnejše vezani gld. 8.50; še finejši gl. 11,
najfinejši gld. 14, 16. V obliki 1/2 osmerke
ravno tako upravljeni gld. 11, 12, 14, 16,
18; krasotvori v obliki četvorke gld. 14,
16, 18, 20, 24.

Pisne mape, vsaka s zaporom, jako praktične
gld. 1, 1.20, 1.50, 2; s popolnim pisilnim
orodjem gld. 2, 2.20, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Neseršji najokusnejše izdelani z vsemi šival-
nimi potrebščinami po kraje. 45, 60, 80,
gld. 1; veliki gld. 1.50, 1.80, 2 itd.; prav
veliki, najfinejši gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50,
5; krasotvori za darila gld. 6, 7, 8, 10,
12, 14.

Pahlje za ples in šetanje

v najedji zberki. Ena priprosta, lepa, kraje.

Čestiti prebivalci po deželi, ki bi iz Dunaja kar koli radi imeli, lahko vse brez izjemka dobé iz **N. Glattau-a** pariškega bazara. Tudi najmanjše naročilo se strogo, solidno in vestno izvrši.

(9)

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Eck der Wallfischgasse v Todesco-vi palači.

NB. Prodajalcem poseben rabat.

30, 40, 50, 60; s prav lepo slikarjijo kr. 40,
60, 80, gld. 1, 1.20, 1.40; najkrasnejše oprav-
ljena gl. 1.80, 2, 2.50, 2.80, 3.20, 4.80, 5;
Bouquet cvetlic s znotraj skrito pahljo,
kteraj po volji izgine, pokr. 80, gld. 1, 1.50;
najfinejši po gl. 2.50, 3, 3.50.

Najbolji glavnik iz trdega kavčuka.

1 česalni glavnik kraje. 15, 20, 25, 30, 35;
1 gost glavnik kr. 20, 25, 30; 1 glavnik z
ročajem kr. 25, 30, 35; 1 vtekljivi glavnik
kr. 30, 40, 50; 1 žepni glavnik kr. 10, 15,
20; 1 obvodni glavnik za otroke kr. 10, 20,
25, 30; 1 žepni glavnik s zrcalom in kr-
tačo kr. 25, 30, 40, 50.

Najboljše, po novem načinu napravljene
krtače, kakoršne se le tu dobe. 1 krtača
za glavo kr. 30, 40, 50; fine kr. 65, 85,
gl. 1; najfinejši gl. 1.50; 1 krtača za obleko
kr. 50, 60, 80, gl. 1, 1.20; najfinejši gld.
1.50, 1.80, 2; 1 prav fina krtača za zobe
kr. 15, 20, 25, 30, 35, 40; 1 krtača za nohte
kr. 25, 30, 35, 40, 50, 60, 80.

Toaletno milo samo posebno fino. 12 kosov
velikega Glycerinovega mila gld. 1.15; 12
velikih kosov mila iz grenkih mandelnov
kr. 85, gld. 1.10; dvanajstorka cvetličnega
mila z raznimi vonjavami gld. 1.90, 2.50;
dvanajstorka mila v podobi raznovrstnega
sadja kr. 95. Sicer vse druge baže.

1 pisna garnitura, obsežajoča 100 najfine-
jših listov papirja s povoljnimi črkami in
imeni, 100 najfinejših zavitkov in 100 pe-
čatnih znamk. Vse to vkup za gld. 1; še
finejši gl. 1.35; najfinejši za barvanimi zavitki
gld. 1.70.

1000 pečatnih znamk, pozlačeno tiskanih
na nov patentiran način gumiranih, s po-
voljno firmo, grbom itd., velja le gl. 1.60;
500, gld. 1.25.

Najpotrebnejši na potova-
nji je dober Lefauchaux-revolver, s kte-
rim se v 6 sekundah zanesljivo 6krat vstrelji,
brez da bi se petelin napel; razen te hi-
strosti to orožje tudi daleč nese, na 7 mili-
metrov gld. 18.50. 100 patron gld. 3.50;
na 9 milimetrov gld. 17, patrone gld. 4;
na 12 milimetrov gld. 19, patrone gl. 4.50.
Pestni revolverji 5" dolgi po gld. 8.50,
patrone gld. 3.50.

Resna beseda kadilcem! Neredko se pri-
peti, ka po slabem papirji za cigarete o-
stane v ustih slab okus, škodljiv zdravju.
Temu se je prišlo v okom, ker se zamore ka-
diti turški tabak brez papirja prav prijetno.
1 steklena cev, v katero se nabaše tabak,
kteraj nadomesti papir in prihrani vso mujo
velja le kr. 25.

Kolosalna razprodaja

od več na kant prišlih fabrik za marele in
solnčnike.

Dežniki (marele). Velika lepa marelja gld.

1.50, 1.90; Alpaka-dežnik gold. 2.80, 3.50;
Dežnik iz ponarejene svilje (Zanella) gld.
3.20, 3.60, 4; iz težke lionske svilje po gld.
5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50.

Solnčniki. Pomladni solnčnik iz lionske
svilje gld. 1.90, 2.20; s svilno podlogo gld.
2.80, 3; iz navadnega blaga kr. 60, 80; ve-
lik solnčnik iz tkanine kr. 80, gld. 1, 1.20;
iz težke svilje gld. 2, 2.40, 2.80; s svilno
podlogo gld. 3.20, 3.80, 4, 4.50; senčniki
gld. 1.80, 2.50, 3.

Tovarniška zaloga najboljših preramnic,
za ktere se daje poročstvo. Dvoje iz angleš-
kih koncev kr. 45, 60, 80; svilnatih kr. 85,
95, gld. 1.10, 1.60.

Imenitni peresniki in noži iz bessemer-
jekla, znani kot najboljši na svetu, po kr.
20, 30, 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.50.

Imenitne žlice iz bessemer-jekla, dobro po-
cinjene, kakor srebrne nikdar barve ne spre-
mené. Dvanajstorka jedilnih žlic kr. 85,
finjih gold. 1.20; dvanajstorka žličice za
kavo kr. 45.

Kineško srebro s srebrnimi ploščami.
boljši kot navadno kineško srebro, ker se
predmeti iz kineškega srebra prevlečejo z
močno srebrno ploščo, se prodajajo le v
podpisanim bazari. Poročstvo za kineško
srebro s srebrnimi ploščami se daje na 10
let. 12 žlic le gl. 16.50, žličice za kavo
gld. 9.20; dvanajstorka nožev in vilic
gld. 26.50, 28; žlica za sočivje gl. 3.90,
4.60; 12 nožev za dessert gld. 9.80, 12;
1 solnica najelegantnejša oblika gld. 2.40,
2.85, 3; stopnica (za poper) gld. 1.45, 1.90;
razpavec za sladkor gld. 1.90, 2.10; 1
velika žlica za mleko gld. 2.75, 3.40;
1 velika žlica za juho gld. 5.40, 6.40,
7; Slonjaki za nože v novi jako ele-
gantni obliki gld. 3.25; 1 par miznih
svečnikov gld. 4, 4.90, 5.85, 6.30, 7.25.

Kina-Alpaka-žlice, zbog lepote in vztraj-
nosti imenitne. 12 navadnih žlic gld. 2.35,
2.75, 3.50, 4.50, 5.20; 12 žličice za kava gl.
1.30, 1.60, 2.35; 1 velika žlica za juho kr.
90, gld. 1.20; za mleko kr. 45, 60.

Prave pipice za smodke iz morske pene
lepo zrezljane po kr. 50, 80, gld. 1; kra-
sotvori po gl. 1.50, 1.80, 2, 2.50; po ravno
taki ceni so tudi gladke pipice z ustnikom
iz jantara v zalogi.

Najfinejši štajarski in angleški noži in
vilice, dvanajstorka z lesenim ročajem gld.
2, 2.40, 3; z bivolo-koščenim ročajem gld.
4.50, 5, 5.50, 6; najfinejši gld. 7, 8, 9; dva-
najstorka za dessert gld. 2, 2.50, 3, 3.50,
4, 5.

Alpaka-svečniki, zbušnjeni, priznani kot
najboljši: visokost 4" 5" 6" 7" 8" 9" 10"
po kr. 40, 50, 60, 70, 80, 90, gl. 1.

Žepni termometri v etui po samo 25 kr.

Najnovejši neseršji v podobi zlatih jaje,
v katerih je tul poln šivank, dvojni konci in
naprstnik iz kineškega srebra, veljajo le
kr. 30.

Dalekogledi (Perspective) z najboljšim ste-
klom, ki daleč dobro kažejo po kr. 60, 80,
gld. 1.

Angleške škarje najbolje baže: škarje za
izrezljavanje kr. 15, 20, 25, 30; 1 škarje
za vrezavanje kr. 25, 30, 35, 40, največje
kr. 50, 60, 70; krojaške škarje kr. 45, 65,
80, gld. 1, 1.20; 1 škarje za luč za svetil-
nice s smrdljivcem kr. 35; 1 veržica za
škarje kr. 20.

Žepne svetilnice s tako priljubljenimi sle-
pilnimi šipami po kr. 60, 70, 80; s 4 krat-
nim slepilom gld. 1, 1.20; v podobi knjige
za vkup zložiti gld. 2.50; svetilnica za bez-
rokavčni žep kr. 80.

Okviri za fotografije po kr. 4, 6, 10, 15;
fini kr. 20, 30, 40; najfinejši kr. 60, 80; v
kabinetni obliki kr. 50, 60, 80, gld. 1, 1.20.

Izvrstne angleške britve (za vsako se
daje poročstvo na dva leta) 1 Gladstone
Razor kr. 80; 1 Prince of Wales Ra-
zor gld. 1.20; 1 prav fina General Na-
pier Razor gld. 1.60; 1 najfinejša Ad-
miral Razor gld. 2; 1 Model Razor,
najboljša britev na svetu gld. 3, 3.50. Vse
britve v nožnicah. Nožnice z dvema brit-
vama najboljše baže gld. 1.80; Milo za
briti kr. 15, 20; 1 jermen na vijak kr. 45,
brez vijaka kr. 25; pasta za jermen mazati
kr. 25.

Vsacemu gospodu **neobhodno**
potrebno.

Zabojček za briti in toaletno, fin, s ključ-
nico, z velikim zrcalom in naslednjimi po-
trebnimi rečmi: 1 fina angleška britev, 1
milo za briti, 1 škatlja iz kovine, 1 kamen
za brusiti in postriti, 1 glavnik, 1 krta-
čica za zobe, 1 fina pasta za zobe, 1 kos
voščene pomade, 1 kos mila za roke, 1 skle-
nica fine pomade, 1 flaçon francoskega olja
za lase. Vse to vkup le gld. 2.80.

Jeklena peresa: Škatljica s 144 najboljših
peres kr. 30; Kuhn-ova peresa 1 karton
kr. 60, 80, gld. 1; angleška kr. 80, gld. 1,
1.20; dvanajstorka peresnih ročajev kr. 5,
10, 15, 20, 30, 40.

Ecritoires, elegantno polirani kovčeki, s
predali, v njih: peresni ročaj, svinčnik, gumi
za izbrisati, 12 jeklenih peres, 2 kosa
finega pečatnega voska le 35 kr.